

Samling af Afgørelser

DOMSTOLENS DOM (Tredje Afdeling)

25. januar 2017¹

»Præjudiciel forelæggelse — toldunion — toldskylds opståen ved ikke-forskriftsmæssig indførsel af varer — begrebet debitor — en ansat hos en juridisk person har givet anledning til den ikke-forskriftsmæssige indførsel — fastlæggelse af svigagtig fremgangsmåde eller åbenbar forsømmelighed«

I sag C-679/15,

angående en anmodning om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 267 TEUF, indgivet af Finanzgericht Baden-Württemberg (domstolen i skatte- og afgiftsretlige sager i Baden-Württemberg, Tyskland) ved afgørelse af 1. december 2015, indgået til Domstolen den 17. december 2015, i sagen:

Ultra-Brag AG

mod

Hauptzollamt Lörrach,

har

DOMSTOLEN (Tredje Afdeling)

sammensat af afdelingsformanden, L. Bay Larsen, og dommerne M. Vilaras (refererende dommer), J. Malenovský, M. Safjan og D. Šváby,

generaladvokat: N. Wahl

justitssekretær: A. Calot Escobar,

på grundlag af den skriftlige forhandling,

efter at der er afgivet indlæg af:

— Europa-Kommissionen ved L. Grønfeldt og M. Wasmeier, som befuldmægtigede,

og efter at generaladvokaten har fremsat forslag til afgørelse i retsmødet den 26. oktober 2016,

afsagt følgende

¹ — Processprog: tysk.

Dom

- 1 Anmodningen om præjudiciel afgørelse vedrører fortolkningen af artikel 202, stk. 3, første og andet led, og artikel 212a i Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12. oktober 1992 om indførelse af en EF-toldkodeks (EFT 1992, L 302, s. 1), som ændret ved Rådets forordning (EF) nr. 1791/2006 af 20. november 2006 (EUT 2006, L 363, s. 1) (herefter »toldkodeksen«).
- 2 Anmodningen er blevet indgivet i forbindelse med en tvist mellem Ultra-Brag AG, der er en logistikvirksomhed, som bl.a. tilbyder transport på de europæiske indre vandveje, og Hauptzollamt Lörrach (hovedtoldstedet i Lörrach, Tyskland) vedrørende betaling af toldskyld opstået som følge af en ikke-forskriftsmæssig indførsel af varer i EU-toldområdet.

Retsforskrifter

- 3 Toldkodeksen blev ophævet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 952/2013 af 9. oktober 2013 om EU-toldkodeksen (EUT 2013, L 269, s. 1).
- 4 Toldkodeksens artikel 38, stk. 1, bestemte:

»Varer, der føres ind i Fællesskabets toldområde, skal omgående af den person, der foretager denne indførsel, og i givet fald, ad den af toldmyndighederne anviste vej og på den af disse myndigheder anviste måde befordres:

- a) til det af toldmyndighederne anviste toldsted eller til et andet af disse myndigheder anvist eller godkendt sted

[...]«

- 5 Kodeksens artikel 40 fastsatte:

»Varer, som føres ind i Fællesskabets toldområde, frembydes for toldvæsenet af den person, der har ført varerne ind i dette toldområde, eller i givet fald af den person, som overtager ansvaret for transporten af varerne, efter at de er blevet indført, med undtagelse af varer, der transporteres på transportmidler, der kun passerer igennem toldområdets territorialfarvande eller luftrum uden stop inden for dette område. Den person, der frembyder varerne, skal henvise til den summariske angivelse eller toldangivelse, der tidligere er indgivet vedrørende varerne.«

- 6 Toldkodeksens artikel 185, stk. 1, var sålydende:

»Fællesskabsvarer, som, efter at være blevet udført fra Fællesskabets toldområde, inden for en frist på tre år igen føres ind i toldområdet og dér overgår til fri omsætning, fritages for importafgifter.«

- 7 Kodeksens artikel 202 bestemte:

»1. Toldskyld ved indførsel opstår

- a) når en importafgiftspligtig vare føres ind i Fællesskabets toldområde på ikke forskriftsmæssig måde

[...]

Ved anvendelse af denne artikel forstås ved »indførsel på ikke forskriftsmæssig måde« enhver indførsel i strid med artikel 38 til 41 og med artikel 177, andet led.

2. Toldskylden opstår på det tidspunkt, hvor varen føres ind på ikke forskriftsmæssig måde.

3. Debitorer er:

- den person, der på ikke forskriftsmæssig måde har ført den pågældende vare ind i Fællesskabets toldområde
- de personer, der har medvirket til denne indførsel, og som vidste eller med rimelighed burde have vidst, at det foregik på ikke forskriftsmæssig måde
- samt de personer, der har erhvervet eller opbevaret den pågældende vare, og som på det tidspunkt, hvor de erhvervede eller modtog varen, vidste eller med rimelighed burde have vidst, at det drejede sig om en vare, der var ført ind på ikke forskriftsmæssig måde.«

8 Toldkodeksens artikel 212a havde følgende ordlyd:

»Når toldforskrifterne hjemler toldlempelser for en vare på grund af dens art eller dens særlige anvendelsesformål eller hel eller delvis fritagelse for import- eller eksportafgifter i medfør af artikel 21, 82, 145 eller 184-187, finder toldlempelserne og fritagelsen også anvendelse i de tilfælde, hvor der opstår toldskyld i henhold til artikel 202-205, 210 eller 211, forudsat at debitors adfærd ikke giver anledning til mistanke om svigagtig fremgangsmåde eller åbenbar forsømmelighed, og at vedkommende godtgør, at de øvrige betingelser for anvendelse af toldlempelserne eller fritagelsen er opfyldt.«

Twisten i hovedsagen og de præjudicielle spørgsmål

- 9 Den 25. maj 2010 udførte Ultra-Brag ad indre vandveje to transformatorer og to sæt med to ruller fra EU-toldområdet til Birsfelden (Schweiz).
- 10 En ansat hos Ultra-Brag, som var ekspert i transport af tungt gods og ansat som eksportansvarlig, der samme dag, den 25. maj 2010, blev underrettet om skade på det skib, som den følgende dag skulle laste en turbine i Strasbourg (Frankrig) med destination Antwerpen (Belgien), påtænkte at sende det skib, der transportererede de to transformatorer og de to sæt med to ruller, dertil uden at losse hverken transformatorerne eller deres tilhørende ruller. I dette øjemed forhørte han sig først hos de schweiziske toldmyndigheder om de formaliteter, der skulle iagttages for at gøre dette. Disse myndigheder meddelte ham, at en genudførsel til EU af kort varighed ikke gav anledning til problemer, men at han burde underrette de tyske toldmyndigheder herom. Som følge af, at bilen brød sammen, kunne den ansatte ikke give meddelelse til de sidstnævnte myndigheder inden det kompetente tyske toldsteds lukketid.
- 11 For at overholde turbinens lastetidspunkt i Strasbourg underrettede den nævnte ansatte om aftenen den 25. maj 2010 skibets styrmand om, at han skulle tage af sted mod denne destination med transformatoren og de to ruller. Disse varer blev ikke frembudt for de tyske toldmyndigheder ved grænsepassagen.
- 12 Den 26. maj 2010 kontaktede den ansatte de tyske toldmyndigheder.
- 13 Den 27. maj 2010 ankom skibet til havnen i Basel (Schweiz) for dér at losse transformatoren og de to ruller, idet turbinen forblev om bord for at blive transporteret til Antwerpen. De tyske toldmyndigheder konstaterede derfor, at transformatoren og de to ruller var om bord på skibet.
- 14 Ved importtoldafgørelse af 9. august 2010 opkrævede hovedtoldstedet i Lörrach told for et beløb på 122 470,07 EUR af Ultra-Brag uden at udpege en anden debitor end denne.

- 15 Efter at Ultra-Brag ikke havde fået medhold i en klage over afgørelsen, indbragte virksomheden sagen for Finanzgericht Baden-Württemberg (domstolen i skatte- og afgiftsretlige sager i Baden-Württemberg, Tyskland). Den gjorde gældende, at der ikke skulle fastsættes importafgifter, eftersom betingelserne for fritagelse efter toldkodeksens artikel 212a var opfyldt. Virksomheden anførte, at den hverken havde gjort sig skyldig i åbenbar forsømmelighed ved at have betroet udførelsen af toldformaliteterne til en kvalificeret medarbejder eller tilsidesat sin kontrolforpligtelse.
- 16 Den forelæggende ret er af den opfattelse, at en arbejdsgiver kan anses for debitor for en toldskyld som omhandlet i kodeksens artikel 202, stk. 3, første led, hvis arbejdsgiveren ved sin adfærd kan anses for at have givet anledning til den ikke-forskriftsmæssige indførsel af varen, forudsat at denne adfærd kan sidestilles med en egenhændig ikke-forskriftsmæssig indførsel. Den har anført, at spørgsmålet om, på hvilket grundlag adfærden hos en arbejdsgiver, som er en juridisk person, skal bedømmes, endnu ikke er afgjort, bl.a. for så vidt angår spørgsmålet om, hvorvidt alene adfærd udvist af den juridiske persons organer skal tages i betragtning, eller om adfærd udvist af en af dens medarbejdere, som er den direkte årsag til den ikke-forskriftsmæssige indførsel, ligeledes skal tages i betragtning, for så vidt som denne medarbejder er ansvarlig for transport af varer hos den juridiske person.
- 17 Den forelæggende ret har ligeledes rejst tvivl om Ultra-Brags deltagelse i den ikke-forskriftsmæssige indførsel af varer som omhandlet i toldkodeksens artikel 202, stk. 3, andet led, nærmere bestemt med hensyn til det subjektive element, der kræves efter denne bestemmelse, som det følger af anvendelsen af udtrykket »og som vidste eller med rimelighed burde have vidst, at [indførslen] foregik på ikke-forskriftsmæssig måde«. Ifølge denne ret er det ved bedømmelsen af dette subjektive element nødvendigt at afgøre, om dette skal ske ud fra den Ultra-Brag-ansattes synspunkt eller ud fra virksomhedens organer.
- 18 Den forelæggende ret er endelig af den opfattelse, at det skal undersøges, om betingelsen om, at der ikke må foreligge åbenbar forsømmelighed for at opnå den fritagelse for importafgifter, der er fastsat i kodeksens artikel 212a, er opfyldt, idet en sådan bedømmelse skal foretages med hensyn til den adfærd, der er udvist af den ansatte, som faktisk har været medvirkende ved den i hovedsagen omhandlede transaktion.
- 19 På denne baggrund har Finanzgericht Baden-Württemberg (domstolen i skatte- og afgiftsretlige sager i Baden-Württemberg) besluttet at udsætte sagen og forelægge Domstolen følgende præjudicielle spørgsmål:
- »1) Skal toldkodeksens artikel 202, stk. 3, første led, fortolkes således, at en juridisk person i henhold til toldkodeksens artikel 202, stk. 3, første led, som den person, der foretager en indførsel, bliver debitor for toldskylden, hvis en af den juridiske persons medarbejdere, som ikke er dens retlige repræsentant, inden for rammerne af sine kompetencer har givet anledning til den ikke-forskriftsmæssige indførsel?
- 2) Såfremt det første spørgsmål besvares benægtende:
- Skal toldkodeksens artikel 202, stk. 3, andet led, da fortolkes således, at
- a) en juridisk person (også) har medvirket til den ikke-forskriftsmæssige indførsel, hvis en af dens ansatte, som ikke er dens retlige repræsentant, inden for rammerne af sine kompetencer har deltaget i denne indførsel, og
- b) den subjektive betingelse »som vidste eller med rimelighed burde have vidst« med hensyn til juridiske personer, der har medvirket til den ikke-forskriftsmæssige indførsel, skal vurderes i forhold til den fysiske person, som hos den juridiske person var beskæftiget med sagen, selv om der ikke er tale om den juridiske persons retlige repræsentant?

3) Såfremt det første eller det andet præjudicielle spørgsmål besvares bekræftende:

Skal toldkodeksens artikel 212a da fortolkes således, at bedømmelsen af, om debtors adfærd giver anledning til mistanke om svigagtig fremgangsmåde eller åbenbar forsømmelighed, i forbindelse med juridiske personer udelukkende skal foretages på grundlag af den juridiske persons henholdsvis dens organers adfærd, eller skal adfærden hos en fysisk person, som er ansat hos den juridiske person og inden for rammerne af sine opgaver behandler sagen, tilregnes den juridiske person?»

Om de præjudicielle spørgsmål

Indledende bemærkninger

- 20 Det skal fremhæves, at i henhold til toldkodeksens artikel 202, stk. 1, litra a), opstår toldskyld i tilfælde af, at en vare indføres på ikke-forskriftsmæssig måde. Ifølge samme bestemmelse anses en indførsel af en vare for ikke-forskriftsmæssig, når den ikke er blevet frembudt for toldvæsenet i overensstemmelse med kodeksens artikel 38-41.
- 21 Bestemmelserne i kodeksens artikel 202, stk. 3, har desuden til formål at definere debitorerne for den toldskyld, der er opstået ved, at varen er indført i EU's toldområde på ikke-forskriftsmæssig måde, og dette i den almene interesse i beskyttelsen af EU's finansielle interesser.
- 22 De tre led i kodeksens artikel 202, stk. 3, beskriver i dette øjemed deltagelsen fra den person, der skal anerkendes som debitor på grund af vedkommendes medvirken til indførslen på ikke-forskriftsmæssig måde af varer. Første led udpeger således som debitor den person, der indførte varerne på ikke-forskriftsmæssig måde, dvs. den person, der sædvanligvis burde stå for toldklareringen og opfylde toldklareringens forpligtelser. Andet og tredje led omhandler de personer, der, selv om de ikke er forpligtede til at foretage toldklareringen i medfør af toldkodeksens bestemmelser, alligevel er involveret i den ikke-forskriftsmæssige indførsel enten inden eller umiddelbart efter denne indførsel.
- 23 Det er i lyset af disse betragtninger, at de forelagte spørgsmål skal besvares.

Det første spørgsmål

- 24 Med sit første spørgsmål ønsker den forelæggende ret nærmere bestemt oplyst, om toldkodeksens artikel 202, stk. 3, første led, skal fortolkes således, at en juridisk person, hvis ansatte – som ikke er den juridiske persons retlige repræsentant – har givet anledning til den ikke-forskriftsmæssige indførsel af en vare i EU's toldområde, kan anses for debitor for den toldskyld, der er opstået ved denne indførsel.
- 25 Indledningsvis fremgår det af ordlyden af kodeksens artikel 202, stk. 3, at EU-lovgiver har villet give en bred definition af de personer, der kan anerkendes som debitorer for toldskylden i tilfælde af en ikke-forskriftsmæssig indførsel af en importafgiftspligtig vare, og at EU-lovgiver ligeledes har villet fastsætte udtømmende betingelser for fastlæggelse af, hvilke personer der er debitorer for toldskylden (jf. dom af 23.9.2004, Spedition Ulustrans, C-414/02, EU:C:2004:551, præmis 25 og 39, af 3.3.2005, Papismedov m.fl., C-195/03, EU:C:2005:131, præmis 38, og af 17.11.2011, Jestel, C-454/10, EU:C:2011:752, præmis 12 og 13).
- 26 Desuden har Domstolen allerede fastslået, at kodeksens artikel 202, stk. 3, første led, omhandler den »person«, der har foretaget den ikke-forskriftsmæssige indførsel, uden at det herved præciseres, om denne person er en fysisk person eller en juridisk person. Enhver »person« kan derfor anses for debitor for toldskylden, hvis vedkommende er en »person« i denne bestemmelses forstand, dvs. en

»person«, som kan anses for ved sin adfærd at have givet anledning til den ikke-forskriftsmæssige indførsel af varen (jf. dom af 23.9.2004, Spedition Ulustrans, C-414/02, EU:C:2004:551, præmis 26, og af 3.3.2005, Papismedov m.fl., C-195/03, EU:C:2005:131, præmis 39).

- 27 Ifølge oplysningerne i forelæggelsesafgåelsen blev indførslen af varerne til EU's område i den foreliggende sag foretaget af skibets styrmand, som transporterede dem til en flodhavn beliggende på dette område, efter instruks fra den person, der er eksportansvarlig i den virksomhed, som er arbejdsgiver for dem begge. Denne styrmand er den person, som i henhold til toldkodeksens artikel 40 burde have frembudt varerne for toldvæsenet under henvisning til den summariske angivelse eller toldangivelse, som foreskrives i denne artikel.
- 28 Idet dette ikke blev gjort, har skibets styrmand foretaget en ikke-forskriftsmæssig indførsel af varer i EU-toldområdet, hvilket på grundlag af kodeksens artikel 202, stk. 3, første led, gør ham til debitor for den toldskyld, som herved er opstået.
- 29 Den omstændighed, at en ansat indfører varer i EU's toldområde på en ikke-forskriftsmæssig måde, er imidlertid ikke tilstrækkelig til, at det kan udelukkes, at den fysiske eller juridiske person, som er den ansattes arbejdsgiver, ikke kan anses for debitor for den toldskyld, der er opstået ved denne ikke-forskriftsmæssige indførsel, i henhold til kodeksens artikel 202, stk. 3, første led.
- 30 Det skal i denne henseende bemærkes, at når en ansat i en situation som den i hovedsagen omhandlede foretager en ikke-forskriftsmæssig indførsel under overholdelse af rammerne for den opgave, som han er blevet betroet af sin arbejdsgiver, og under udførelse af de instrukser, som han i dette øjemed er blevet givet af en anden af arbejdsgiverens ansatte, som i denne henseende har beføjelse hertil som led i varetagelsen af sine egne opgaver, handler den førstnævnte ansatte blot inden for rammerne af sine beføjelser i arbejdsgiverens navn og for dennes regning.
- 31 Når den ikke-forskriftsmæssige indførsel af varer i EU's toldområde foretages af en ansat i arbejdsgiverens navn og for dennes regning, skal sidstnævnte imidlertid anses for at være den person, som ved sin adfærd har givet anledning til denne ikke-forskriftsmæssige indførsel (jf. i denne retning dom af 23.9.2004, Spedition Ulustrans, C-414/02, EU:C:2004:551, præmis 29).
- 32 I en situation som den i hovedsagen omhandlede kan arbejdsgiveren følgelig anses for at være debitor for den toldskyld, der er opstået ved, at varen er indført på ikke-forskriftsmæssig måde, i henhold til toldkodeksens artikel 202, stk. 3, første led.
- 33 Den omstændighed, at hverken den ansatte, der har givet anledning til den ikke-forskriftsmæssige indførsel af varer, eller den ansatte, under hvem han er underordnet, og på hvis instruks han har handlet, er den retlige repræsentant for den juridiske person, som er deres arbejdsgiver, kan i øvrigt ikke have betydning for denne konklusion, eftersom anvendelsen af kodeksens artikel 202, stk. 3, første led, over for arbejdsgiveren for den ansatte, der har givet anledning til den ikke-forskriftsmæssige indførsel, ikke kræver opfyldelse af nogen yderligere betingelse end betingelsen om, at denne arbejdsgiver skal have egenskab af »person« i denne bestemmelses forstand.
- 34 Henset til ovenstående betragtninger skal det første spørgsmål besvares med, at toldkodeksens artikel 202, stk. 3, første led, skal fortolkes således, at en juridisk person, hvis ansatte – som ikke er den juridiske persons retlige repræsentant – har givet anledning til den ikke-forskriftsmæssige indførsel af en vare i EU's toldområde, kan anses for debitor for den toldskyld, der er opstået ved denne indførsel, når denne ansatte har indført de pågældende varer under overholdelse af rammerne for den opgave, som han er blevet betroet af sin arbejdsgiver, og under udførelse af de instrukser, der i dette øjemed er givet af en anden af arbejdsgiverens ansatte, som i denne henseende har beføjelse hertil som led i varetagelsen af sine egne opgaver, og således har handlet inden for rammerne af sine beføjelser i arbejdsgiverens navn og for dennes regning.

35 Henset til besvarelsen af det første spørgsmål er det uforholdende at besvare det andet spørgsmål.

Det tredje spørgsmål

- 36 Med sit tredje spørgsmål ønsker den forelæggende ret nærmere bestemt oplyst, om toldkodeksens artikel 212a skal fortolkes således, at der for at fastlægge, om der med hensyn til en arbejdsgiver, som er en juridisk person, foreligger en svigagtig fremgangsmåde eller åbenbar forsømmelighed i denne artikels forstand, skal henvises ikke alene til arbejdsgiveren selv, men ligeledes er grundlag for at tilregne denne arbejdsgiver den adfærd, der udvises af den eller de medarbejdere, der er ansat af denne juridiske person, som var ansvarlige for den pågældende indførsel af varer i EU's toldområde som led i varetagelsen af deres respektive opgaver.
- 37 I henhold til kodeksens artikel 212a finder toldlempelserne eller den hele eller delvise fritagelse for import- eller eksportafgifter fastsat i toldlovgivningen også anvendelse i de tilfælde, hvor der opstår toldskyld i henhold til kodeksens artikel 202-205, forudsat at debtors adfærd ikke giver anledning til mistanke om svigagtig fremgangsmåde eller åbenbar forsømmelighed, og at vedkommende godtgør, at »de øvrige betingelser for anvendelse« af toldlempelserne eller fritagelsen er opfyldt.
- 38 Begrebet »debitor« som omhandlet i toldkodeksens artikel 212a skal, henset til denne bestemmelses ordlyd, forstås som enhver person, fysisk eller juridisk, som anses for debitor for en toldskyld i henhold til kodeksens artikel 202-205, bl.a. med den begrundelse, at denne person med sin adfærd har givet anledning til den ikke-forskriftsmæssige indførsel af varer i EU's toldområde.
- 39 Under omstændigheder som de i hovedsagen omhandlede skal der ved bedømmelsen af, om der foreligger en svigagtig fremgangsmåde eller åbenbar forsømmelighed fra en arbejdsgivers side, som er en juridisk person, ikke alene tages hensyn til arbejdsgiveren selv, men ligeledes til den adfærd, som den eller de ansatte har udvist, som har givet anledning til den ikke-forskriftsmæssige indførsel af varer, samtidig med, at de har overholdt rammerne for den opgave, som de er blevet betroet af deres arbejdsgiver, idet de har handlet inden for rammerne af deres respektive beføjelser i arbejdsgiverens navn og for dennes regning.
- 40 Det skal ligeledes bemærkes, at den omstændighed, at de pågældende ansatte ikke er organer i eller retlige repræsentanter for den juridiske person, som er deres arbejdsgiver, er uden betydning for konklusionen om, at spørgsmålet om, hvorvidt der foreligger en svigagtig fremgangsmåde eller åbenbar forsømmelighed fra arbejdsgiverens side, som er en juridisk person, under de omstændigheder, der er anført i denne doms foregående præmis, ligeledes skal bedømmes under hensyn til den adfærd, der er udvist af disse ansatte.
- 41 Henset til ovenstående betragtninger skal det tredje spørgsmål besvares med, at toldkodeksens artikel 212a skal fortolkes således, at der for at fastlægge, om der med hensyn til en arbejdsgiver, som er en juridisk person, foreligger en svigagtig fremgangsmåde eller åbenbar forsømmelighed i denne artikels forstand, skal henvises ikke alene til arbejdsgiveren selv, men ligeledes er grundlag for at tilregne denne arbejdsgiver den adfærd, der udvises af den eller de medarbejdere, som har givet anledning til den ikke-forskriftsmæssige indførsel af varer, samtidig med, at de har overholdt rammerne for den opgave, som de er blevet betroet af deres arbejdsgiver, idet de har handlet inden for rammerne af deres respektive beføjelser i arbejdsgiverens navn og for dennes regning.

Sagens omkostninger

- 42 Da sagens behandling i forhold til hovedsagens parter udgør et led i den sag, der verserer for den forelæggende ret, tilkommer det denne at træffe afgørelse om sagens omkostninger. Bortset fra nævnte parters udgifter kan de udgifter, som er afholdt i forbindelse med afgivelse af indlæg for Domstolen, ikke erstattes.

På grundlag af disse præmisser kender Domstolen (Tredje Afdeling) for ret:

- 1) Artikel 202, stk. 3, første led, i Rådets forordning af 12. oktober 1992 om indførelse af en EF-toldkodeks, som ændret ved Rådets forordning (EF) nr. 1791/2006 af 20. november 2006, skal fortolkes således, at en juridisk person, hvis ansatte – som ikke er den juridiske persons retlige repræsentant – har givet anledning til den ikke-forskriftsmæssige indførsel af en vare i EU's toldområde, kan anses for debitor for den toldskyld, der er opstået ved denne indførsel, når denne ansatte har indført de pågældende varer under overholdelse af rammerne for den opgave, som han er blevet betroet af sin arbejdsgiver, og under udførelse af de instrukser, der i dette øjemed er givet af en anden af arbejdsgiverens ansatte, som i denne henseende har beføjelse hertil som led i varetagelsen af sine egne opgaver, og således har handlet inden for rammerne af sine beføjelser i arbejdsgiverens navn og for dennes regning.
- 2) Artikel 212a i forordning nr. 2913/92, som ændret ved forordning nr. 1791/2006, skal fortolkes således, at der for at fastlægge, om der med hensyn til en arbejdsgiver, som er en juridisk person, foreligger en svigagtig fremgangsmåde eller åbenbar forsømmelighed i denne artikels forstand, skal henvises ikke alene til arbejdsgiveren selv, men ligeledes er grundlag for at tilregne denne arbejdsgiver den adfærd, der udvises af den eller de medarbejdere, som har givet anledning til den ikke-forskriftsmæssige indførsel af varer, samtidig med, at de har overholdt rammerne for den opgave, som de er blevet betroet af deres arbejdsgiver, idet de har handlet inden for rammerne af deres respektive beføjelser i arbejdsgiverens navn og for dennes regning.

Underskrifter